

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00359 / 5.01.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
	Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
	Suspicious work	Authentic work
OS	RUSU, Tiberiu și GLIGOR, Gheorghe. <i>Educație tehnologică : managementul calității, protecția mediului, tehnologii de prelucrare a lemnului</i> . Cluj-Napoca : U. T. Pres, 2002.	
OA	RUSU, Tiberiu. <i>Managementul calității</i> . Cluj-Napoca: Mediamira, 1997.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
p.46:01 – p.51:29		p.72:01 – p.77:34
p.55:01 – p.57:38		p.23:01 – p.26:02
p.57:39 – p.59:00		p.26:06 – p.28:00
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul initial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	☒
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesă de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesă de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printre citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluitării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleleași premise cu aceleleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

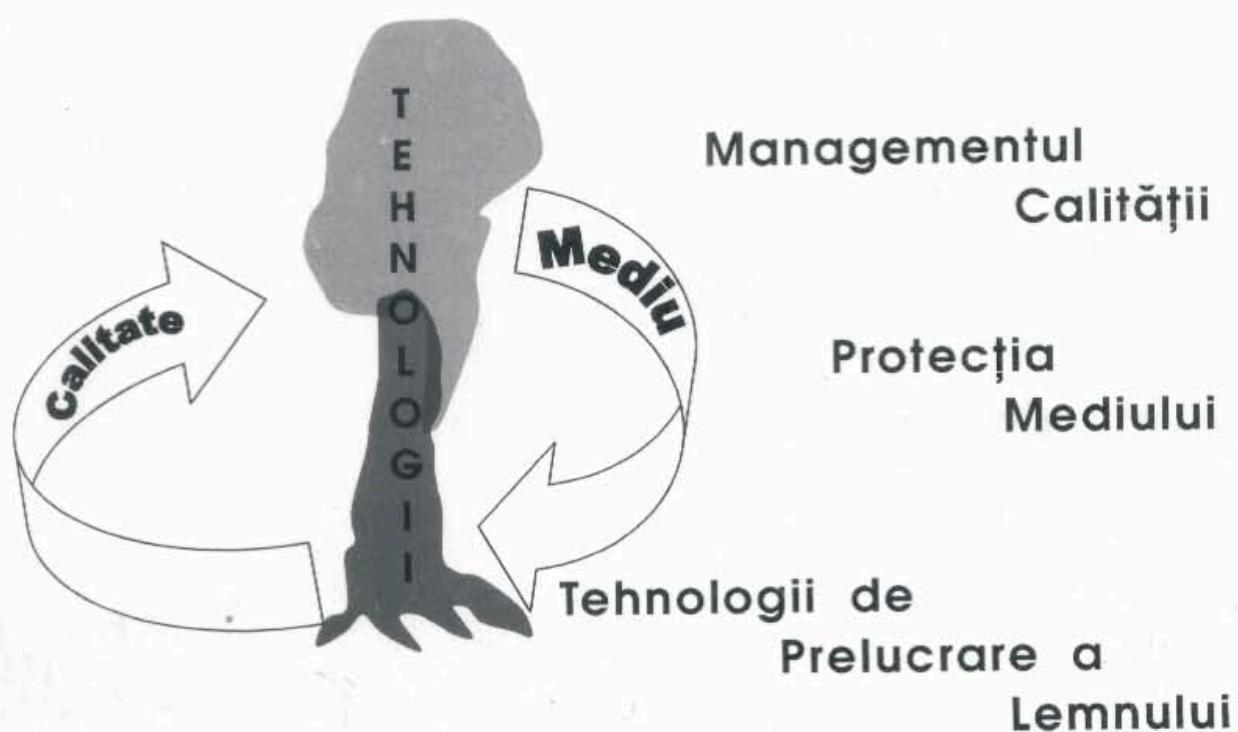
² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conducță, preventire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Tiberiu RUSU

Gheorghe GLIGOR

EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ

U. T. PRES

Editura U.T. PRES

Str. Constantin Daicoviciu nr. 15
3400 Cluj-Napoca
Tel.: 064 430408

Director : Prof.dr.ing. Traian Onet
Consilier Științific : Prof.dr.ing. Virgil Maier
Consilier editorial : ing. Călin D. Câmpean

Recenzie: Prof. dr. Nicolae Jurcău
Conf. dr. ing. Liviu Nistor
Conf. dr. ing. Viorel Dan

Coperta și tehnoredactare: Asist. ing. Simona-Elena Avram

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RUSU, TIBERIU

Educație tehnologică : managementul calității și protecția mediului și tehnologii de prelucrare a lemnului/ Rusu Tiberiu, Gligor Gheorghe. - Cluj-Napoca : Editura U.T. Pres, 2002
p. : cm.
Bibliogr.
ISBN 973-8335-25-6

I. Gligor, Gheorghe

37.017.91

Copyright © 2002 Editura U.T.PRES

Toate drepturile aparțin editurii U.T.PRES.

Reproducerea integrală sau parțială a textului sau ilustrațiilor din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil scris al editurii U.T.PRES.

Tiparul executat la Atelierul de Multiplicare al UTC-N.

ISBN 973-8335-25-6

1.8. IMPLEMENTAREA SISTEMULUI CALITĂȚII CONFORM STANDARDULUI INTERNAȚIONAL ISO 9000

1.8.1. INTRODUCERE ÎN PROBLEMATICA SERIEI DE STANDARDE ISO 9000

Ca rezultat al progresului tehnologic în toate domeniile se constată în ultima perioadă de timp o expansiune a comerțului internațional. Această tendință va crește odată cu liberalizarea economică a fostelor țări socialiste și reducerea barierelor comerciale. Dezvoltarea marilor companii, în cadrul cărora componente și subansamblurile sunt produse în alte țări este un alt factor ce duce la intensificarea comerțului.

Aprovizionarea cu componente și subansambluri în cadrul domeniului tehnologic intermediar și la nivel primar a marilor producători din SUA și Europa se va baza tot mai mult pe țările în curs de dezvoltare din cauza competiției și a creșterii prețurilor la mână de lucru din aceste țări. Dar acceptarea acestor întreprinderi ca furnizori va depinde de faptul dacă acestea pot respecta standardele internaționale ale calității. De aceea sistemul calității certificate în conformitate cu ISO 9000 va deveni o necesitate inevitabilă pentru intrarea și susținerea afacerilor pe piața externă.

Seria de standarde ISO 9000 indică cerințele în termeni generali. Cel mai cuprinzător standard din seria ISO 9000 este ISO 9001. ISO 9002 și ISO 9003 pot fi folosite la certificare și prezintă elemente subsumate celor descrise în ISO 9001.

Prezentul capitol prezintă o metodologie de implementare a sistemului calității în întreprinderile mici și mijlocii. Sistemul calității definit în seria de standarde 9000 a fost dezvoltat ca răspuns la extinderea tot mai mare a pieței și a fost unanim acceptat. Îndemnați de activitățile de certificare, membrii statelor din comunitatea europeană l-au adoptat. Pentru țările plasate în afara acestei comunități, aşa cum este cazul țării noastre, certificarea sistemului calității reprezintă un pașaport pentru intrarea pe piața vestică.

Înainte de introducerea sistemului calității în întreprinderile țărilor în curs de dezvoltare este necesară înțelegerea piețelor, cultura industrială și perceperea calității. Deși există mari diferențe între ele, au o serie de caracteristici comune ce sunt subliniate în continuare. Economia țărilor în curs de dezvoltare se bazează pe agricultură, ce acoperă 60-80% din produsul național brut. Întreprinderile producătoare sunt de obicei familiale iar preocupări pentru managementul profesional se întâlnesc doar în întreprinderile mari ce lucrează sub licență multinnațională. Astfel majoritatea producătorilor nu sunt conștienți de avantajele sistemului calității și de profitabilitatea lui pe termen lung. Marea majoritate a populației este pauperă și de aceea aprovizionarea cu produse ține cont mai mult de preț și nu de calitate. Ca urmare mărfurile ieftine au trecere iar cele de calitate

ridicată cu prețuri mari nu au cumpărători. Industria e subdezvoltată, populația crește, cererea de bunuri depășind oferta și în aceste condiții orice se vinde. Cunoștințele consumatorilor despre calitate sunt aproape nule, ei tinzând să accepte orice este disponibil pe piață, organizațiile pentru protecția consumatorului neprinzând încă rădăcini.

După decolonizare, cele mai noi țări independente au trecut la dezvoltarea industriilor indigene. Pentru a-și salva industriile de competiția internațională au luat măsuri protecționiste cum ar fi restricțiile la import și barierele vamale. Astfel a dispărut competiția și a apărut fenomenul de autoliniștire ce a dat naștere ineficienței. În aceste țări, mărfurile de import sunt mult admirate datorita slabiei calități a produselor autohtone. Cumpărătorii industriali au aceeași optică, componentele importate fiind acceptate fără verificări riguroase. Astfel s-a ajuns ca unele organisme multinaționale să profite de toate acestea, aruncând pe respectivele piețe produse de slabă calitate. Situația țărilor în curs de dezvoltare devine tot mai gravă prin nivelul scăzut al forței de muncă, nesiguranța furnizării de materiale, dificultăți în negocierea returnării produselor defecte, toate acestea făcându-le vulnerabile în fața furnizorilor fără scrupule. Un număr mare de guverne din țăriile în curs de dezvoltare au recunoscut problemele cauzate de absența competiției și acum iau măsuri adecvate. Cel mai mare impediment în dezvoltarea calității este acela că producătorii nu conștientizează avantajele ei economice. Aceasta este rezultatul unor concepții greșite.

Calitatea costă scump. Totuși cercetările au arătat că o calitate mai înaltă nu costă mereu mai mult. Investiția în cercetare și dezvoltare are ca rezultat creșterea calității. Îmbunătățind procesele de fabricație se poate ajunge la reduceri substantiale în ceea ce privește costurile totale de producție. Urmărind efectele investițiilor în calitate pe perioada unui ciclu de fabricație, se va observa că în mod continuu calitatea acestor articole se va îmbunătățit progresiv și costurile reale vor scădea.

Accentul pe calitate conduce la reducerea productivității. Concepția greșită este că obținerea calității se face în detrimentul cantității. Aceasta este o moștenire a perioadei când controlul calității consta doar din inspecția fizică. Astfel o parte din producție se rebută. În concepția modernă a controlului calității, accentul este pus pe prevenirea din fază proiectării și a fabricării, astfel încât să se evite posibilitatea apariției defectelor. Una din cele mai importante activități de asigurare a calității este analiza unui proiect înainte de a fi introdus în producție.

Calitatea este afectată de slaba pregătire a forței de muncă. Se dă vina pe lipsa de pregătire și pe conștiința executanților. Executanți pot fi trași la răspundere numai dacă: sunt pregătiți meticolos, au primit instrucțiuni amănunțite, s-au stabilit mijloace de verificare și evaluare a rezultatelor, s-au furnizat mijloace de reglare a echipamentelor. De cele mai multe ori se constată că personalul din conducere nu a satisfăcut aceste cerințe, găsind astfel "țapii ispășitorii" pentru non-calitative.

Calitatea poate fi asigurată prin verificare strictă. Verificarea propriu-zisă conduce numai la separarea pieselor bune de cele rebutate. Dar ea însăși nu

poate îmbunătăți calitatea unui produs. S-a constatat că 60-70% din deficiențele găsite în atelierele de producție se pot atribui proiectării, aprovizionării și tehnologiei.

Activitatea de control nu este izolată, ea cuprinzând toate compartimentele, de la marketing la transport. De fapt, ea trebuie să acopere și furnizorii de materiale, componente, precum și clienții.

1.8.2. CONCEPTE PRIVIND SISTEMUL CALITĂȚII ÎN SOCIETĂȚILE INDUSTRIALE

Sistemul calității are drept scop integrarea tuturor elementelor care influențează calitatea produsului sau a serviciului oferit de firmă. Definițiile celor mai importanți termeni utilizați în sistemul calității conform standardului ISO 9000 sunt prezentate în cele ce urmează.

Calitatea e ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu care conferă acestuia aptitudinea de a satisface necesitățile exprimate sau implicate.

Controlul calității reprezintă tehnicele și activitățile cu caracter operațional utilizate pentru îndeplinirea condițiilor de calitate.

Asigurarea calității este ansamblul de acțiuni planificate și sistematice necesare pentru a da încrederea că un produs sau serviciu va satisface condițiile de calitate specificate.

Politica în domeniul calității reprezintă obiectivele și orientările generale ale unei organizații în ceea ce privește calitatea aşa cum sunt ele exprimate oficial de către conducerea organizației la nivelul cel mai înalt.

Conducerea calității reprezintă aspectul funcției generale de conducere care determină și implementează politica în domeniul calității.

Sistemul calității reprezintă ansamblul de structuri organizatorice, responsabilități, proceduri, procese și resurse care au ca scop realizarea efectivă a conducerii calității.

Majoritatea producătorilor sau furnizorilor doresc obținerea calității și depun eforturi în acest sens. Așa cum am arătat anterior, controlul nu poate rezolva el singur calitatea unui produs. Calitatea unui produs trebuie să fie proiectată și fabricată. Totul trebuie pornit chiar de la ideea de concepere a produsului, continuând chiar după livrarea produsului la consumator, obiectivul final fiind de a obține o reacție exactă de la acest consumator.

Planificarea și ingineria calității constă din funcții de înaltă specializare și din activități legate de planificarea, definirea și dezvoltarea calității în timpul stadiilor de dinaintea producției. Elementele sale de lucru sunt:

- consilierea conducerii cu privire la politica firmei și fixarea obiectivelor realiste ale calității;
- analiza cerințelor de calitate ale clientului și formularea specificațiilor de